

5-4
Paris, v'olera 4-11-71

Estimada Fina... t'escric
a aquesta direcció que m'
ha donat la Mercè Ribas. De
manera que l'ent de professora
de Nati? Suposo que t'he
deus passar molt millor que
a Turoella, i sobretot, amb
més possibilitats de trobar
persones amb qui trobar-te
a gust. Et queda temps
per estudiar? Es quasi
segon que aquest any no
m'atruïsse a veure la
vintena de Nadal, com
l'era aquest any. Si
hicies, et telefonari i ens
verrem. Però ara penso que

probablement passaria aquests
dies fora de Barcelona.

No facis cos de la Utra.
t'estic horitzontal i sense
paristol. Ja deus saber quin
me n'ha fet el teu pare. El
men li hauria ditat les meves
pucies, i ell que si que la
assa m'ha una alectura amb
en C. Riba, en Riba, i no sé
qui més. Deixant de banda
el que pugui haver de ~~ser~~
ingenierat en el que em diu
el pare, sembla que tal lectura
ra ser un edit i Riba ens
ha donat un estudi crític
sobre la meua obra. Estic
contentíssim. A vegades
tens que ja són massa
gran per ser tan ramitós,
però no hi ha les meves

em sento feliç. Tanmateix, no
 tot és sellis en la meua joia.
 És cert que si els meus
 recursos valen alguna cosa, la
 meua vida no hauria estat
 inútil, i potser hauria pogut
servir més que si hagués
 estat ho i sa. I aquest
 pensament és un "mi" el
 millor dels consols — que hi
 ha moments que també necessito
 consols.

Però, solament, tu saps què
 representa pensar que he pogut
 donar una alegria més alta
 meus estimats humans — i a
 tots aquells que estimen
 el que jo estimo i es
 plenen el que jo espero?

Di me hores noves de tots es de
casa. Vrij parlar-li per telèfon
la una setmana. Cada dia
es veu i' esperança. Es heu
dit que alguns temps ni bon
let vuller de una hora que
sempre ni ha via de concertat.
Vint dia, que i' esperança
magni se considerada una
vintat divina.

Es amb tu la para
mare? Salud-la, de part
d'alguns desonert. I
per tu, una estreta ^{de}
mans heu justa.

Drànic